Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Zâna-Zorilor

Adaptare după
IOAN SLAVICI

Ilustrații de Dana Popescu

EDITURA ROXEL CART

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

A fost odată un împărat cu trei feciori. El râdea cu ochiul drept și plângea stângul. Petru, feciorul cel mic, își rugă frații, pe Florea, cel mare, și pe Costan, cel mijlociu, să-l întrebe pe împărat de ce plânge cu un ochi și râde cu celălalt. Nici unul nu cuteză, așa că mezinul se duse el. Atunci, bătrânul îi spuse blând:

– Fătul meu, ochiul drept râde când vede ce luceferi de feciori am, iar cel stâng plânge pentru că mă tem că nu veți fi în stare să conduceți țara în pace și să o apărați de dușmani. Dar dacă îmi veți aduce apă de la fântâna Zânei Zorilor, cu care să mă spăl pe ochi, amândoi vor râde mereu, căci voi știi că mă pot bizui pe voi!

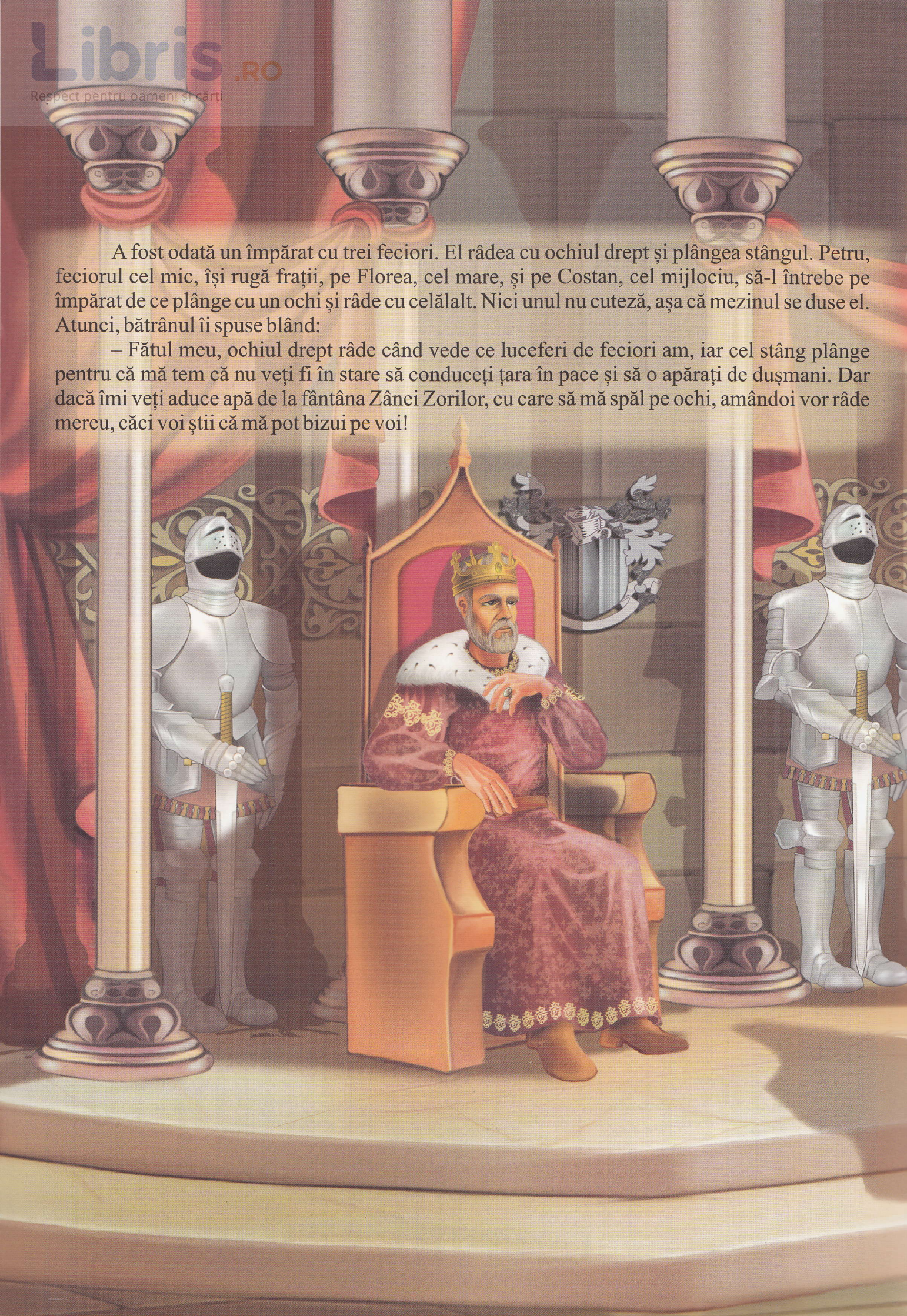

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Petru le spuse fraților, iar Florea încălecă și plecă, zicându-le:

– Dacă nu voi veni într-un an, o lună, o săptămână și o zi cu apa, să veniți după mine.

Și merse Florea trei zile și trei nopți până dădu de prăpastia adâncă ce împrejmuia împărăția. Acolo era o singură punte, păzită de un balaur cu trei capete...

După un an, o lună, o săptămână și o zi, Costan plecă și el după fratele său. Nu se mai auzi nimic de cei doi frați.

Într-o bună zi, Petru îi zise tatălui său:

– Mă duc să-mi încerc și eu norocul!

Ajuns la punte, Petru găsi balaurul, care acum avea șapte capete și era mai înfricoșător ca niciodată. Băiatul se repezi la el cu sabia și cerul se umplu de foc. Abia reuși să scape de lighioană și se întoarse acasă, ca să ia un cal mai bun. Baba Bârșa, doica sa, îl povăăui:

– Petre, vei putea ajunge la fântâna Zânei Zorilor decât dacă vei călări pe calul tatălui tău, împăratul. Mergi, întreabă unde e, încalecă și du-te!

– Cincizeci de ani trecută de când am fost eu june, zise împăratul. Cine știe pe unde au putrezit oasele murgului meu. Nu mai am decât cureaua din frâu, în podul grajdului.